

СТАЈНА ТАЧКА

Промоција најмлађих
потпоручника Војске Србије

ПОЧЕТАК

ПОБЕДНИЧКОГ НИЗА

Пишу Душан ГЛИШИЋ,
Мира ШВЕДИЋ, Мартина НОВАК

Шесторо најбољих кадета са Војне академије и Медицинског факултета ВМА награђено је официрском сабљом и парадним бодезом у знак признања за постигнуте резултате током четворогодишњег, односно шестогодишњег школовања. Њихове приче су доказ да уложени напор и истрајност не могу остати незапажени.

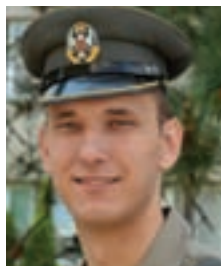
Многе људе, посебно младе, септембар асоцира на још једну школску годину и ново доказивање у школским клупама. За најстарије кадете Војне академије и Медицинског факултета ВМА септембар је крај једног дела животног пута и искорак у ново, још занимљивије путовање. Сећајући се бурних кадетских дана током четири, пет или шест година школовања у кабинетима и полигонима, предиспитних и испитних грозница и хиљада прочитаних страница уџбеника и приручника, они се окрећу промоцији у прве официрске чиновне, величанственој манифестацији којом друштво и држава на најсвечанији начин показују колики значај придају најмлађем ешелону својих бранилаца.

Најбољи међу њима, они који су током студирања добијали само десетке и по коју деветку, већ размишљају и о новом доказивању и будућим победама. Они верују да победнички низ започет током студирања треба да наставе и у јединицама, током својих првих професионалних корака. Разговарајући с најбољима из 139. и 140. класе Војне академије и 5. класе Медицинског факултета ВМА, неколико дана пре него што су добили прве официрске чиновне, схватили смо зашто су баш они најбољи међу 160 недавно промовисаних потпоручника Војске Србије. Свесни да су очекивања државе, али и њихових професора и будућих претпостављених у јединицама и установама у које одлазе, велика, спремни су, кажу, на још упорнији и пожртвованији рад. О томе сведочи и понос који им се види из готово сваког покрета.

НАЈБОЉИ У КЛАСИ

Стефан Милићевић, са просеком оцена 9,88, први је у рангу 140. класе Војне академије. За постигнут успех награђен је официрском сабљом. Завршио је студијски програм Војномашинско инжењерство, Модул моторна возила, а на Војну академију дошао је након завршене гимназије у родном Чачку. Уписујући Војну академију, он је објединио своје две љубави из детињства, ону према војном позиву и породичну, према машинству. Милићевић не крије задовољство студијским програмом и условима рада и живота на Војној академији.

– По пријему на Војну академију прошао сам основну војничку обуку у трајању од 40 дана у Центру за обуку у Лесковцу, где сам и

**Стефан
Милићевић**

Једно је сигурно, нећу се одвајати ни од књиге, ни од сабље коју сам добио као њезнање за досадашњи рад. Носићу је са собом свуда где будем ишао, диће ми подстрек за још њоживованији рад, али и доказ да се најоран и истрајан рад цени и њрекознаје.

**Милош
Басарић**

Савети за млађе кадете је да буду ујорни, истрајни и радознали. Велика њредности је њо што су нам сви настјавници у свако доба достјуйни за консултјације, сјоритски њерени су нам надохвајт руке, животи и рад су орјанизовани до дешља.

практично сазнао основе војног позива. Затим сам на крају прве године прошао обуку у веслању у Шапцу и логоровање у Сомбору, а у другој години обуку у скијању и гађање у Кривулу, где смо имали неких двадесетак гађања из разних оружја, попут снајперске пушке, пиштоља... Већи део студирања, како теоријски, тако и практично, био је посвећен стручним предметима, па могу да кажем да сам стекао довољно знања за сигуран почетак на првим професионалним дужностима. Спреман сам, наравно, да учим и даље, најпре од старијих колега, а затим и на последипломском усавршавању. Једно је сигурно, нећу се одвајати ни од књиге, ни од сабље коју сам добио као признање за досадашњи рад. Носићу је са собом свуда где будем ишао, диће ми подстрек за још пожртвованији рад, али и доказ да се напоран и истрајан рад цени и препознаје – каже потпоручник Стефан Милићевић, најбољи међу најбољима, додајући да своје прве професионалне кораке жели да учини у Војнотехничком институту у Београду, а ако не тамо, онда можда у Техничком опитном центру или Техничком ремонтном заводу у родном Чачку.

Други у рангу 140. класе је Милош Басарић, који је с просеком 9,60 завршио студијски програм Војногеодетско инжењерство. Међу најбољима био је и у Војној гимназији, коју је завршио као трећи. Долази из Бачке Паланке, мајка му је учитељица, а отац војно лице.

– Још у Војној гимназији навикао сам на живот у колективу. Кад одеш тако млад од куће, са свега петнаестак година, нормално је да се ослониш на другове и васпитаче. Војна гимназија је несумњиво једна од најбољих средњих школа у Београду, у којој се не занемарује ни васпитни рад. Исто је и на Војној академији, где је, бар у првој половини студирања, све подређено учењу и стицању радних навика. С обзиром на то да је Војногеографски институт једина већа институција која се бави геодетским пословима у војсци, надам се да ћу у њој начинити своје прве професионалне кораке. У дипломском раду бавио сам се лидер технологијом, новим технолошким концептом као делом европских пројеката, који има за циљ превенцију од поплава и жеља ми је да своје стручно усавршавање базирам на том концепту – рекао је Басарић и додао да својим млађим колегама поручује да се не либе преданог рада и не избегавају напоре.

– Важно је да од почетка буду активни не само у савлађивању наставног плана и програма, већ и у раду секција, у спортским активностима и свуда где могу да се испоје различити видови креативности. Што више напора уложе на почетку студирања, биће им лакше касније у наставку, у завршним годинама. У почетку је мало теже, треба се навићи на војнички део професије, а затим долази онај стручни. Услови за спортске активности су фантастични, има доста секција на којима свако може да нађе нешто што ће га заинтересовати. Савет за млађе кадете је да буду упорни, истрајни и радознали. Велика предност је то што су нам сви наставници у свако доба доступни за консултације, спортски терени су нам надхват руке, живот и рад су организовани до детаља. Све то нам посебно значи, поготову у почетку студирања – рекао је потпоручник Милош Басарић.

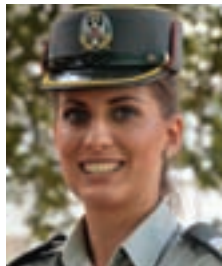
Потпоручник Стефан Рашовић из Краљева студирао је Модул речне јединице и завршио као трећи у рангу, са просеком оцена 9,58. После завршене Средње медицинске школе одлучио је да се опроба у нечем потпуно другачијем.

– Одувек сам маштао да носим униформу морнаричког официра. Стицајем околности, кад сам завршио средњу школу на Војној академији формиран је смер на коме сам могао да остварим дечачке снове. Сва моја очекивања током студирања на Војној академији сам остварио. Услови за учење и живот су изузетни, спортски терени су близу, не бринемо о исхрани, а имамо чак и џепарац. Онај ко жели да се образује има све услове, сви су заинтересовани да нам помогну да будемо што бољи, да што више сазнамо. Интерес професора да нам пренесу своја знања, и теоријска и практична, очигледан је и свуда видљив. Мени је, наравно, најлепше на броду. Имао сам среће да смо „Козаром” пловили до Будимпеште, то је било незаборавно путовање. Обишли смо током студирања све наше пловне путеве, допловили до тромеђе с Румунијом и Бугарском, боравили на разним бродовима Речне флотиле. Очекујем да останем у Београду, у Другом речном одреду.

ЛЕКАРИ С ИЗУЗЕТНИМ ОЦЕНАМА

Када је пре шест година од 254 пријављена кандидата Медицински факултет ВМА уписало њих 29, знало се да ће то бити јака класа, а кадети успешни. И заиста, њихова просечна оцена је импозантна – 9,43. Студије је завршило 28 студената, а њих 24 недавно је произведено у чин потпоручника.

– Медицинско образовање које су наши кадети стекли идентично је оном на оваквим факултетима у земљи, јер смо ми у Заједници медицинских факултета и основни

Јелена
Обрадовић

Марина
Радовановић

програми су нам идентични. Наши студенти само имају обавезу више – допунску, војностручну обуку. Основну војничку обуку пролазе на почетку студирања, а онда имају обуку у управљању моторним возилима „Б” категорије и обуку у скијању и веслању, као и у другим спортовима, у зависности од њихових жеља – истакао је потпуковник проф. др Бобан Ђорђевић, продекан на Медицинском факултету ВМА.

Тај факултет кадетима који се школују за потребе система одбране обезбеђује интернатски смештај, исхрану, уџбенике и књиге за сваку школску годину. Добијају чак и месечну плату, која износи од 9.000 до 13.000 динара, зависно од године школовања, са додацима за чин и просек. И наравно, на крају школовања их чека запослење. При том, свако ко уписује Медицински факултет ВМА потписује уговор о школовању са тачно дефинисаним правима и обавезама.

– Рад се обавља у малим групама по менторском систему учења. Стручна пракса је императив за ову кућу и присутна је много више него на осталим факултетима. То је на обострану корист, јер су ВМА и Медицински факултет ВМА спојени – јака ВМА, јак факултет – објашњава потпуковник проф. др Ђорђевић.

СУПЕРИОРНА 139. КЛАСА

Интегрисане и основне академске студије у 139. и 140. класи Војне академије завршила су 132 кадета из Србије и три кадета из Оружаних снага Босне и Херцеговине. Школовање је реализовано на 11 студијских програма, односно 19 различитих модула. Просечна оцена 139. класе је одличан 8,61, а 140. врло добар 8,13.

Школовање на мастер академским студијама завршило је 19 студената на шест различитих студијских програма. Говорећи о образовању кадета, командант 140. класе потпуковник Далибор Новковић истиче да је и 140. класа реализовала наставу у складу са наставним планом из претходних година, а у наредном периоду и за наредне генерације планиране су промене које се односе на војну стручну оспособљеност и на повећање броја часова практичне обуке и наставе на теренима и полигонима.

– Зависно од студијског програма и модула, сви студенти имали су обимну теоријску и практичну наставу. Поред општевојних предмета, изучавали су и стручне, специфичне за сваки модул. У другој половини студирања било је много више праксе, што не значи да је теорија била занемарена. Напротив, ове године реализована је и завршена вежба „Дипломац 2019” на „Пасуљанским ливадама”, на којој су учествовали кадети свих модула, од пешадије до авијације.

СТРАНКИЊА НА МЕДИЦИНСКОМ ФАКУЛТЕТУ ВМА

Јакобина Капвеја, студенткиња из Намибије, завршила је медицину у 5. класи. На студије је дошла са двоје колега, али је само она завршила факултет. Одлично је научила наш језик и дипломски је одбранила на српском.

Кадети пете класе су већ добили распоред стажирања, а после шест месеци биће распоређени у јединице.

Нове кораке у развоју факултета, који ове године обележава десет година постојања, означио је и пријем самофинансирајућих студената. Ове школске године уписано их је 20.

НАЈТЕЖЕ НА СТАРТУ

Стицајем околности догодило се да најбољи кадети 5. класе Медицинског факултета ВМА имају исти просек – 9,96. Због тога су ранжирани по резултатима које су постигли на стручним скуповима и такмичењима на којима су учествовали. Њихова имена су Стефан Спирић, први у рангу, Јелена Обрадовић, друга у рангу, и Марина Радовановић, трећа у рангу. Стефан је ове године на националном конгресу биомедицинских наука на Копаонику и на Међународном конгресу студената медицине у Охриду освојио прву награду, па му је то донело престижно место првог у рангу. Јелена је две године заредом презентовала своје радове на националном конгресу на Копаонику и на међународним конгресима у Грацу и у Бањалуци. На Копаонику је прошле године њен рад освојио прву награду.

Иначе, сви ти најмлађи официри санитетске службе наше војске рођени су 1994. године. Стефан је родом из Вучитрна, а Јелена и Марина су из Београда.

Када смо их упитали за најлепши утисак с факултета, све троје су рекли – професори. Нису им били само учитељи, већ су према њима поступали брижно, као родитељи. Осим тога, сматрају да су захваљујући доброј организацији рада, а и свакодневnoj пракси, квалитетније од других савладали медицину. Могли су да користе све капацитете ВМА у било које доба дана или ноћи – да иду у хитну помоћ, операционе сале, да посматрају извођење разних процедура, али и да асистирају.

Истичу да су имали прилику да сагледају како стварно изгледа лекарски позив и рад

Стефан
Рашовић

Услови за учење и животи су изузетни, сјорџски шерени су близу, не дринемо о исхрани, а имамо чак и џеџараџ. Онај ко жели да се образује има све услове, сви су заинтересовани да нам џомоџну да будемо шџџо дољџи, да шџџо више сазнамо.

Стефан
Спирић

Није медицина џако шџешка. Пре бџх рекао да је обимна и да џражи дошџа улаџања. Ми смо свесни да ћемо џоком животиџа и рада мораџџи још више да учимо јер ћемо имаџџи и већу одговорностџ.

ПРЕЛАЗНА ЗАСТАВИЦА

Сања Милутиновић, најбољи студент Медицинског факултета ВМА прошле године, симболично је предала заставицу првом у рангу у млађој класи, Стефану Спирићу, а он ју је ове године предао Хаџи Миодрагу Младеновићу.

с пацијентима. Како изгледа кад си са њима цео дан, када их прегледаш, слушаш... Тако су осим знања стекли и искуство веће него што су очекивала од студија медицине.

Најтежа им је била прва година јер је требало да се навикну на војну организацију, устајање у 6.00 ујутру, да ускладе свој биоритам са режимом учења. Због специфичних услова студирања и одвојености од породице брзо су се осамосталили и били ослободени једни на друге. Класа је била врло битна у њиховом школовању. Велику подршку пружили су им и командири водова који су даноноћно бдели над њима и мотивисали их.

– Није медицина тако тешка. Пре бџх рекао да је обимна и да тражи доста улагања. Ми смо свесни да ћемо током живота и рада морати још више да учимо јер ћемо имати и већу одговорност – каже Стефан Спирић, први у рангу.

Медицина им пружа бројне могућности у будућности. За коју специјализацију ће се одредити, имаће времена да размисле док буду радили као лекари у трупи. Неки од њих већ знају шта ће специјализирати. Спирић воли истраживачки рад и у будућности би желео да се бави хематологијом или онкологијом, али га привлаче и предмети који повезују претклиничке и клиничке предмете, као што је патологија. Марина би волела да се бави спортском медицином или физијатријом, а Јелена верује да ће јој рад у општој пракси помоћи да се одреди за област коју ће специјализирати – да ли је то дерматологија, неурологија, из којих је писала радове, пластична хирургија, или нешто четврто.

Током студија кадети су имали времена за разне активности, пре свега спортске. Марина се бавила атлетиком, као тркачица на дуге пруге, а Јелена је била члан кошаркашке секције ВМА. Свима је била корисна обука у скијању и веслању. Студентске дане користили су и за дружења, а двоје колега из њихове класе – Катарина Каћа Божичковић и Алекса Ивковић – венчаће се крајем октобра. |

Фото: Горан Станковић